

залученню громадськості у вирішення проблеми зміни клімату. Лісовий сектор, з одного боку, має значний потенціал щодо пом'якшення небажаних впливів, а з іншого існує нагальність у розробленні регіональних сценаріїв та стратегій оптимізації сектора загалом і лісового господарства зокрема до прогнозованих змін.

Література

1. Дюканов В.Г., Дюканова О.В. Механізми Кіотського протоколу: досвід та перспективи для України. – К. : Вид-во "Фенікс", 2006. – 160 с.
2. Соловій І.П., Іванишин О.Т., Лавний В.В. та ін. Землекористування: еколого-економічні проблеми, конфлікти, планування. – Львів : Вид-во "Афіша", 2004. – С. 36-42.
3. **Carbon Stock of Woody Biomass on Forest and Other Wooded Land (MCPFE 1.4)** by FOWL Category, Carbon Pool, Country and Year. [Електрон. ресурс]. – Доступний з: <http://www.w3.unece.org/pxweb/DATABASE/STAT/25-TMSTAT/10-TMFR/10-TMFR.asp>.
4. **Tree planting** not always carbon positive. [Електрон. ресурс]. – Доступний з: <http://www.carbonpositive.net/viewarticle.aspx?articleID=501>
5. IPCC 2007 c Climate Change 2007: Mitigation options. Contribution of Working Group II to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change. Chapter 9 – Forestry.
6. IPCC, "Impacts, Adaptations and Vulnerability"; IPCC, "Mitigation Options"; R.S. Klein, E.H. Eriksen, L. Otto, A. Hammill, T. Tanner, C. Robledo, and K. O'Brien, Portfolio Screening to Support the Mainstreaming of Adaptation to Climate Change into Development Assistance." Climatic change 84, no. 1 (September 2007): 23-44; C. Robledo and C. Forner, "Adaptation of Forest Ecosystems and the Forest Sector to Climate Change." Forest and Climate Change Working Paper 2, Food and Agriculture Organization, Rome; Robledo, Kanninen, and Pedroni 2005.
7. **Robledo C., M. Fischler, and A. Patiño**, "Increasing the Resilience of Hillside Communities in Bolivia: Has Vulnerability to Climate Change Been Reduced as a Result of Previous Sustainable Development Cooperation?" Mountain Research and Development 24, no. 1 (February 2004): 14-18.
8. **Information on CR iSTAL** (Community-based Risk Screening Tool – Adaptation and Livelihoods) and the reports of the test cases. [Електрон. ресурс]. – Доступний з: http://www.iisd.org/security/es/resilience/climate_phase2.asp.
9. **Global Forest Resource Assessment 2005: Progress Towards Sustainable Forest Management**, Forestry Paper 147, FAO, Rome, 2006.
10. **Wetland International and Delft Hydraulics**, "Peatland Degradation Fuels Climate Change," Paper, UNFC, Bonn, Germany, 2006.

УДК 684.4 *Доц. Я.П. Бугаєнко, канд. техн. наук – НЛТУ України, м. Львів*

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ ДЕРЕВООБРОБКИ

Запропоновано для обговорення проблему практичної підготовки кадрів студентів випускних курсів технологічного факультету.

Assoc. prof. Ya.P. Bugayenko – NUFWT of Ukraine, L'viv

Problems of training of personnel for woodworking industry

The problems of practical training of the students university levels of technological faculty are caring out for discussion.

На сьогодні в підготовці кадрів і їх адаптації до умов деревообробного і меблевого виробництва виникло багато проблем. Працюючи, окрім основної викладацької роботи, тривалий час ще й приватним підприємцем з виготовлення меблів, маю потребу осмислити деякі моменти.

Перелічити всі проблеми важко, тому зупинюся лише на декількох, на мій погляд, основних.

Однією з найважливіших характеристик випускника лісотехнічного університету (на прикладі технологів) є його самоініціативність. Маю на увазі здатність молодого спеціаліста діяти самостійно, брати ініціативу на себе. Саме зараз, у період виникнення величезної кількості дрібних підприємств, на таких спеціалістів є надзвичайно великий попит. Мало, надто мало зараз випускнику вищого освітнього закладу бути простим виконавцем. Великих і потужних меблевих чи деревообробних підприємств (яким потрібні були саме такі виконавці) одиниці на всю державу, а дрібні підприємства потребують спеціалістів, яким можна було б доручити і вирішення конструкторських робіт, і аналітичну роботу, і роботу з замовниками та постачальниками, і з робітниками в цеху, а іноді – і за самим верстатом, оскільки підшукати справді висококваліфікованих "думаючих" робітників без вищої чи середньої спеціальної освіти – велика проблема. "Думаючих" – слід розуміти таких, котрі можуть самі підкоригувати креслення, знайти нетрадиційне технічне вирішення під час виготовлення, чи монтування виробу у замовника. Не слід забувати, що чимало наших випускників після завершення навчання хотіли б створити своє підприємство.

Успішність у діяльності малого підприємства визначається не стільки товщиною портфелю замовлень на конкретний момент у підприємця (що, головним чином, свідчить про його прибутки) а, радше, вмінням миттєво реагувати на потреби ринку. Тільки те підприємство, що швидко перелаштовує технологічний процес, без тривалих роздумів опановує нову продукцію, зможе вижити в непростій конкуренції серед собі подібних і набирати оберти для подальшого розширення. Швидко ж реагувати на ситуацію на ринку можливо лише за наявності ініціативних кадрів.

На жаль, теперішній випускник не вміє дивитися на кілька кроків вперед. Перше його питання перед прийомом на роботу стосується рівня заробітної плати та умов проживання. Не суперечитиму, що це для кожної людини одні з основних питань. Але ж треба бачити фінансову проблему не лише з погляду виконавця, але й з іншого боку – а що я зможу внести свого в розбудову і вдосконалення конкретного виробництва і як мені досягти вищої посади, а, отже, кращого фінансового стану.

Перебуваючи із студентами-технологами старшого курсу на технологічній практиці на Броварській МФ, я спостеріг таке: директор підприємства запропонував п'яти практикантам після завершення навчання в університеті (за бажання – й перевестися на заочне навчання) приїхати на підприємство і зайняти ключові інженерні посади, оскільки у керівному складі переважна більшість – пенсіонери і він вимагає омолодження. Студенти відмовилися, аргументуючи, що підприємство не входить в еліту меблевих виробників, має заборгованість з виплатою платні і т. ін. На моє заперечення, що це підприємство треба колективно підтримати і підняти – запанувала тиша. Саме на такому підприємстві хорошим колективом однодумців можна перевернути гори. На підприємстві є все, необхідне для виробництва якнайширшої номен-

клатури продукції (я маю на увазі обладнання, технології, зв'язки...). Потрібно лише організувати відповідний маркетинг, рекламу, здійснити поїздки до потенційних замовників, тощо. Майбутні інженери і керівники (а на практику приїхали студенти групи ТДс, за плечами яких закінчення навчання в технікумах, декотрі вже мали стаж практичної роботи) бояться брати на себе відповідальність, вони абсолютно не готові до самостійної роботи – такий мій основний висновок.

Які ж побажання? Насамперед, на мою думку, – необхідність розширеної практичної підготовки. Це і робота в майстернях на молодших курсах, і практична робота на різних підприємствах влітку. Перед написанням дипломного проекту випускник просто зобов'язаний спробувати себе в ролі робітника, конструктора, технолога. При цьому чим більша тривалість практики – тим краще. У нашому університеті ще у 90-ті роки було створено хорошу базу для практичної підготовки студентів у навчальних майстернях університету. Було розширено площі, придбано нові верстати, також облаштовано клас з верстакami для ручних столярних робіт у розрахунок на студентську підгрупу. Проте через підпорядкування майстерні господарській частині студентів поступово практично витіснили з майстерень, верстати і ручний інструмент десь пропали. Студенти ще проходять там практику, але доступ надзвичайно обмежений, бо майстерня виконує планові замовлення. Кілька років тому планувалося, що перед написанням дипломних проектів і робіт студент проходитиме тривалу практику на підприємстві (від шести місяців до одного року). Чомусь про це забуто. Необхідно також розвивати навички колективної інженерної праці та індивідуальної роботи в умовах малих підприємств. За деяким неофіційними даними, лише у Львові працюють понад 400 легально зареєстрованих підприємців, що продукують меблеві вироби. При цьому разом з ними працюють ще по 2-10 робітників. Це, повторюю, лише у Львові. По Україні ця цифра дуже велика, а відповідної підготовки такі підприємці не мають. Можливо слід ввести окрему дисципліну, на заняттях з якої студентам дали б змогу відчувати себе в ролі керівників малого чи середнього підприємства з розглядом комплексу питань, що повинні вирішуватися у процесі виробництва. На заняттях слід було б організовувати ділові ігри, що максимально моделювали б практичну діяльність підприємця, зокрема правові, фінансові і т. ін.

УДК 330

Асист. М.П. Душина¹ – НЛТУ України, м. Львів

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНЮВАННЯ СУСПІЛЬНОГО ПРОГРЕСУ В КОНТЕКСТІ ОСНОВНИХ ЗАВДАНЬ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Висвітлено проблеми системності суспільного життя, наукове бачення суспільного прогресу в контексті теорії сталого розвитку та розкрито значення системного підходу для оцінювання суспільного прогресу, беручи до уваги різні його аспекти.

¹ Науковий керівник канд. с.-г. наук, доц. Соловій І.П. – НЛТУ України, м. Львів